

F. Akkeringa.

figuurtje nauwlijks schijnt te drukken. Of uit diezelfde collectie, kinderen in het duin lichtblond en lichtpaars van toon, met dat stil-zwevende zomerlicht dat in ons land de warme zandgronden zoo bekoorlijk maakt, die blijde glans waarin onze bloemetjes zoo vief staan te bloeien en onze kinderen zoo gaarne spelen en stoeien terwijl het evenzilde van de lauwe zeewind langs hen glijdt.

Hierbij rekenen we den schilder gelukkig dat hij niet tot de zoogenaamde zoekers behoort. Want niet om het zoeken maar om het zich laten vinden is het te doen. Alle werk is onecht en dus geen kunst, waarin de schilder, hoe knap overigens ook, gezocht heeft een bepaalde eigenschap uit te drukken. Wie meent voornaam of naif of gedistingeerd werk te leveren, nadat en omdat hij zich voornam dat te doen, is reeds

daarom alleen veroordeeld. Wie symboliek werk denkt te maken omdat hij door literatuur heeft geleerd dat een of ander kunstenaar op een aangewezen oogenblik in een bepaald schilderij door rozen of lelies, lijnen of figuren een zekere gedachte heeft uitgedrukt, kan omdat hij copieert en daarom alleen reeds geen kunst maken. Een aangenomen symboliesch teeken is bovendien universeel en internationaal, terwijl een kunstenaar nationaal en individueel moet zijn. Al afficheert Akkeringa geen symboliek: terwijl hij zich vrij houdt van de affectatie dier moderne kunstbegrippen is zijn werk vol van de gezonde symbolische kracht die in elk kunstwerk leeft. En in de grootste het sterkst. Da Vinci's Gioconda, Rembrandt's Titus, Botticelli's Lente om alleen zeer bekende te noemen, schilderijen waar de symbolische

levenskracht van talloze menschengeslachten, en van het zieleleven van geheele volken en van den geest van eeuwen, om zoo te zeggen uitslaat, staan evenver van de moderne symboliek als Michel-Angelo van een Italiaanschen beeldjeskoopman. En het is in een schilder van dezen tijd te prijzen, dat hij zich van die afdwalingen heeft vrijgehouden.

In zijn nettenboetsters, een onderwerp herhaaldelijk door hem behandeld — wij nemen als type het schilderij in 't bezit van de firma Goupil in den Haag — bewonderen wij de zuiverheid van kleur, een roomen blankheid waarin even een zwakviolette tint oplicht, een breede uitgestrektheid in de warme lucht en daaronder op en langs de duinenreeks boetende vrouwen die als naarstige dieren geduldig en plomp hun eentonige dagtaak afzwoegen. Vooral in deze reeks schilderijen is gemakkelijk waar te nemen dat Akkeringa's kunst zuiver is en harmoniesch. Harmoniesch zoo-

DE OOSTINDISCHE KERS

NAAR EEN SCHILDERIJ

(Collectie wijlen Dr. Titsingh. In het bezit van den Heer Mr. Spoor.)